

Leyla Mustafayeva

Dünya Qatil Deyilmiş

Xəstə saldı dünya bizi...
yox, yox, insan bizi,
Dünya gözəl dünyadı,
insan vurdu ziyanı...
Zəhər qatdı qidaya,
bomba atdı səmaya...
hər tərəfi yandırdı,
İnsan insanı qırdı...
Meşələrə od vurdu,
sonra cah-cəlal qurdu,
qurutdular adanı,
bu insanın nadanı...
Xəstəliklər çoxaldı,
neçə cavan can aldı
Nə vicdan var, nə qeyrət,
analar çəkir zillət,
övladlar gedir əldən
Korlandı her şey birdən
Od ələndi göylərə,
Dağıldı dərə-təpə
Neylədiksə təbiətə,
saldı bizi zillətə...
Dünya qatil deyilmiş,
İnsan kimi tanınan vicdansız insan imiş!...

Hər zəfərdə adı var

Bu vətənin bir oğlu var,
səngər onun otağı,
silah onun çırağı...
adı Babək,
O düşmənlə qalsa da tək,
əzib keçər başını,
heç kim görməz göz yaşını...
Vətən onun canıdır,
vətən onun qanıdır,
yaralı əli ilə silah tutdu,
su yerinə tüstü uddu,
Heç fərqi nə varmadı evdə neçə körpə varsa,
onun üçün vətən evdir ,
düşünmədi onlar onsuz qalarsa,
Düşmən canın alarsa ,
düşünmədi bunları,
sərhəddəki əskərlər oldu onun canları...
Fəxr edirik hər zaman ,
körpəlikdən qəhrəman,
İgid adı eşidib , böyüyüb boya çatdıq,
Babək kimi qəhrəman
Yenə olacaq hər an!